

Marianne Weber

"Buiten Bloeien De Violen"

Visit "[Buiten Bloeien De Violen](#)" on MotoLyrics.com

buiten bloeien de violen by Marianne Weber
De zon staat hoog, het is een warme middag
Ga naar mijn pa in het verpleegtehuis
Hij is zo alleen, hij heeft zoveel verloren
Z'n glimlach, z'n gezondheid, en z'n thuis

Maar buiten bloeien de violen, buiten speelt de
orgelman
Maar ik weet dat hij daar nooit meer, nooit meer van
genieten kan
Ooit was hij een sterke kerel, nu zit hij daar bleek en
klein
Buiten bloeien de violen, wat kan het leven treurig zijn

'n gang een lift en dan zie ik hem zitten
'k loop naar hem toe hij heeft me niet herkend
hij zegt niet veel maar even later ziet ie
z'n blik die zegt wat fijn dat je er bent

Maar buiten bloeien de violen, buiten speelt de
orgelman
Maar ik weet dat hij daar nooit meer, nooit meer van
genieten kan
Ooit was hij een sterke kerel, nu zit hij daar bleek en
klein
Buiten bloeien de violen, wat kan het leven treurig zijn

Ik neem hem mee ga iets met hem drinken
En later ga we nog een blokje om
Dan is het weer tijd, ik breng hem naar zijn kamer
Ik beloof hem dat ik gauw heel gauw weer kom

Maar buiten bloeien de violen, buiten speelt de
orgelman
Maar ik weet dat hij daar nooit meer, nooit meer van
genieten kan
Ooit was hij een sterke kerel, nu zit hij daar bleek en
klein
Buiten bloeien de violen, wat kan het leven treurig zijn

